

O-ringen

Lift till start och orientering på kal-fjället. Årets O-ringens bjöd på en hel del nyheter för det rekordstora antalet deltagare. Närmare tjugotretusen startande bland de ordinarie anmälda och med det soliga, vackra vädret till hjälp kunde arrangörerna räkna in ett antal tusen till i de många direktanmälningsklasserna som fanns att tillgå under dagarna fem. Med dessa siffror sällar sig årets 5-dagarsarrangemang till den deltagarmässigt största sedan arrangemanget 1985 gästade Falun och Dalarna.

Också Västerås mönstrade ett mangrant deltagande med sina 180 ordinarie anmälda. Måne är inte detta även ett rekord i klubbens historia?

Årets upplaga hade ingen "traditionell" centralort med tillhörande tält- och husvagnscamping. Istället var boendet förlagt till de stora antalet hotell och stugor som finns i och kring Sälenfjällen. Västeråsarnas "basläger" var förlagt till Hundfjället, bara ett kortare stenkast från tredje och fjärde etappens mål. En eloge skall här ges till Bo Johansson som bokat och lyckades fördela stugor och lägenheter på ett föredömligt sätt.

Första och andra etapperna gick på många sätt i "fäderns spår". Tävlingscenter var förlagt till Berga by, där om några månader återigen en hord av människor samlas till Vasaloppstart. Även om vägen till start kanske kändes lite lång den första dagen så var det ändå lite stämningsfullt att vandra längs Vasaloppsspåret, välja rätt väg om "dungen efter vägövergången" och känna stigningen i backen mot Smågan.

Tredje och fjärde etapperna gick som tidigare nämnts på "hemmaplan", alldeles runt husknuten vid det stora Västeråsboendet. Onsdagen bjöd på en del kalfjällsorientering för de längre banorna, medan de kortare mestadels höll sig i den fjällnära skogen.

På torsdagen, också den förlagd med mål precis vid vårt boende, bjöd arrangörerna på en nyhet i O-ringens drygt fyrtioåriga historia. Kalfjällsorientering, kryd-

dat med 4- eller 8-stolslift till starten belägen på toppen av Hundfjället.

Kvällen kryddades med traditionsenligt långbord med ett bejublat musikaliskt framträdande på initiativ av Hans Westman med familj.

Fredagens tävling var förlagd till Lindvallen och hemvist för den officiella centralorten. I tunga mossar och mer "klassisk" dalater-räng kämpade löparna i den 30-gradiga värmen.

Under dagen fick vi se Kuno Österlund defilera i mål som en ganska överlägsen segrare i klassen H70.

En annan rafflande duell ägde rum på upploppet i den näst äldsta herrklassen, H85, där vår egen Tage Johansson fick se sig knappt slagen för att inta en hedrande andraplats. Bland övriga resultatmässiga framgångar under veckan kan man notera Kasper Westman som lyckades bärga en etappseger i den hårda H14-klassen och Johan Ahlström som tog en etappvinst i klassen H35K.

Magnus

Eskilstuna Weekend

Årets tävling med medeldistans på fredagkväll, och med långdistans på lördag respektive söndag var förlagd till Vilsta med mål på slalombackens topp.

Regntunga skyar inledde fredagens tävlingar. Då regnet senare gav med sig möttes det dryga tusentalet löpare av en lättlopt, kanske inte så utmanande, men av många uppskattad terräng. Det soliga vackra vädret ledde till att de öppna banorna, direktanmälan, tog slut då närmare 370 löpare valde att bekanta sig med Vilstaterrängen på lördagen.

Ingen seger för VSOK kunde räknas in bland de ordinarie tävlingsklasserna, men uppmärksammas bör Alva Olssons fina 7:e plats i damernas huvudklass, som bjöd på hårt motstånd i form av celebriter som segrande Lena

Eliasson, tvåan och landslagsmeriterade Elin A Skantze, Emma Dahlstadt och världsmästarinna Karolina A Højsgaard.

Magnus

Den 6:e juni tar Kenneth Löfqvist emot svenska flaggan från kommunen för VSOK:s räkning vid en varm ceremoni på Djäkneberget.

Lådstafetten

Den 6:e juni, som traditionen bjuder, var det dags för årets mest svårtyppade stafettävling - Lådstafetten. Som vanligt blev det stora omkastningar i loppet efterhand som de olika sträckorna löptes. Till slut stod en trio bestående av Lennart, Anna och Håkan som segrare utan att någon gång tidigare under loppet varit i ledningen. Men det räcker att vara först över mållinjen.

Inramningen var som vanligt helt bedårande ute vid Fiskkraken. En stor varm sol, många tävlande och supportrar, spännande tävling med stora omkastningar och ett härligt varmt vatten som lockade till både svalka och vanligt bad.

Efteråt åt alla av sin medhavda matsäck där många utnyttjade möjligheten att grilla. Eftersom det var torrt som fnöske efter all värme under ett par veckor rådde stor försiktighet vid grillarna. Hinkar med vatten stod på armlängds avstånd.

Mitt i festandet presenterades vinnarna som också fick varsin fin present.

Efter en mycket trivsamt dag var det så dags att åka hem igen och börja vänta på nästa års Lådstafett. För det blir väl en då också?

Hans-Erik

Powermeetstädningen

Klubben hade redan inför förra årets Power Meet haft en kontakt via Britt Larsson med kommunen, om att få ha hand om städningen, så vi fick den i år och även nästa år.

Babbe var städ-general, och mönstrade ett 70-tal VSOK'are på söndagsmorgonen den 6:e juli kl. 09.00. Det delades ut gröna reflexvästar, svarta smidiga hanskar och 'plockare' - som dock inte räckte riktigt till alla. Vi skulle städa hela

cruisingsträckan på båda sidor och i förekommande fall även mittsträngen. På eftermiddagen var det Målarcampingens tur att bli rensad.

Det var enormt nedskräpat med allt som tänkas kan. Soporna låg ganska jämt utspridda, värst var det på vissa ställen på camping, där man bara lämnat allt efter sig: tält, stolar, bord, madrasser, kläder, handdukar, bildelar, soffa, ett gammalt kylskåp, förstärkare, matförpackningar av

alla de slag och förstås ölburkar och flaskor. Norrlands Guld verkade vara den vanligaste ölsorten, men att det finns så många olika förvånade några av oss. Enligt en tidningsuppgift lär det ha varit minst 30 ton sopor som vi plockat ihop under dagen i svarta sopsäckar, som placerades i grupper efter vägen inför uppsamling av kommunens fordon.

Min grupp städade från OK-macken vid Köpings-

vägen till Statoil vid Hammarbyrampen. Vi var väldigt noga och plockade även med 'gamla sopor' från tidigare år i buskar och högt gräs. Alla VSOK-städare var så duktiga att klubben till och med skulle få fakturera ytterligare 10.000 till klubbkassan.

Det var en jobbig heldag och en insikt i hur 'folk' kan skräpa ned omkring sig nuförtiden. Det är ju 'bra det', så vi fick möjlighet att dra in pengar till

klubben. Vädret under söndagen var perfekt för en sådan här 'träningsrunda' -mulet utan regn.

/ Christina Gohde

Heja Tage

Tage Johansson hade ca 30 orienterare med sig från Västerås vilka ropade, Heja Tage, när han spurtade i målfällan som Världens bästa.

I årets upplaga av WMOC var sprinten med för första gången och tävlingen blev en hel vecka lång. Söndag och måndag gick sprint kval och final. Onsdag, torsdag orienterades lång kval med finalen på lördag. Tävlingarna gick i Portugal på Atlankusten ca 100km norr om Lissabon. Skogen var öppet barrskog med enstaka eugalyptusträd. Svårast för många var de spikraka stigarna. Man hade rivit bort ytan och fram kom mjuk sand. De såg ut som brandgator. Dessutom var de flesta parallella med meridianer

och svåra att upptäcka på kartan.

De som kämpade om Världsmästartitel kom från 39 länder. 1353 kvinnor och 2193 män. Norge hade 686 deltagare följt av Finland 623 och Sverige 538. Från hemlandet Portugal ställde upp 42 orienterare.

Det var på den inledande sprinten som Tage stod överst på prispallen med Karl Erik Pettersson, Norden, som tvåa. Tävlingen gick i den gamla staden Vieira med smala gränder. Den smalaste mättes till 60cm där en kontroll satte i. Det syntes tydligt att många var första gången på en riktig sprintkarta med skala 1:4000. Man trivdes bra som åskådare.

På den andra distansen, lång, steg Tage upp till andra platsen bara 31sek upp till Åke Svensson, Järfälla och Karl Erik nere på tredje platsen.

Tage berättar: Det var mycket höjder att klättra upp. Många gröna buskar fick rundas och sedan försöka få den rätta riktningen igen. Stigarna var sandiga och tunga att springa på. De andra på prispallen är mina konkurrenter på när och fjärran.

Altti Järvinen gjorde den roligaste kontrolltagningen enligt kameramannen som filmade på en kontroll. Altti kom fyra gånger till samma punkt innan han konstaterade att det är ju rätt. Vid varje besök vek sig kameramannen mera och mera av skratt.

Toivo

